

De Wondere Vogelwereld van O.C. Hoymeijer.

Zwarte Fluim

Tarapernissius roghus L 35 - V 42 cm

En wat viezige, rafelige, onverzorgde echte cultuurvolger. Tam. Gaat bij benadering zelden op de wieken. Geen enkele vrees voor de mens. Habitat, de vervuilde omgeving van met name de zware industrieën. Algemeen doch door strengere milieu- en veiligheidseisen aanzienlijk in aantal afgenomen. Ook het sluiten van de kolengestookte elektriciteitscentrales heeft de Fluimenpopulatie in het westen van Europa een enorme slag toegebracht. Nog wel enkele broedgevallen tussen de petrochemische industrie van het Botlekgebied bij Vlaardingen en bij de staalfabrieken van IJmuiden. Daar waar de hoop op een nieuwe broedkolonie bij de in 2015 in werking gestelde hypermoderne kolencentrale in de Groningse Eemshaven op gevestigd was, zijn tot nog toe slechts enkele doortrekkers waargenomen. Wel grote broedkolonies in het voormalige Oostblok, vooral in de nabijheid van de sterk verouderde op bruin- en steenkolen gestookte stoommachines van houtzagerijen en ijzererts-groeves. Verkleed roestbruin met zwarte variabele accenten. Exemplaren met zwarte kap, maar ook met geheel zwarte rug- of borstpartijen worden waargenomen. Poten

vuilgrijs. Zie tevens grijze snavel, welke bij mannetje iets neerwaarts gericht is. Alleseter. Insecten, wormen, larven, eieren, bessen en noten, en zelfs net uit het ei gekomen jonge vogels staan op het menu. Sterk 'bedelgedrag', waarbij kleffe, witte met kaas of leverworst belegde boterhammen van de fabrieksarbeiders favoriet zijn. Trekt in winters met strenge vorst en zware sneeuwval ook naar steden om in grote groepen neer te strijken bij vuilnisbelten of autosloperijen. Balts: een onverwacht sierlijk spel, waarbij vrouwtje met gespreide vleugels in een modderige, liefst met een dunne olielaag bedekte ondiepe plas water ligt, terwijl mannetje met schuddende kop om haar heen loopt. De zes tot acht bruin-grijze gespikkelde eieren wordt in een weinig verscholen slordig nest door beide vogels uitgebroed. Roep een rauw, nasaal 'KKRRRiaah, KAKAkriaaha'. Alleen 10 minuten vóór tot 10 minuten na zonsopgang te horen.

Volksvogelwijsheid:

Herkomst: Nederland (Rijnmond, met name Vlaardingen). 'Daar gaat een Fluim van zijn leven niet zitten.' ('Dat is een veel te schoon, opgeruimd huis.')

Iedere week beschrijft O.C. Hoymeijer een vogel die aan zijn brein is ontsproten.

Zwarte Fluim
O.C. Hoymeijer

Vermenselijking interview

Planten en dieren krijgen steeds vaker menselijke eigenschappen toegedicht. Maar we moeten ervoor waken de natuur te humaniseren, vindt milieufilosoof Jozef Keulartz.

De natuur is geen kleuter

tekst **Alexandra van Ditmars**
foto **Jean-Pierre Jans**

Waaruit blijkt dat wij dieren en planten humaniseren?

"Bij dieren komt dit vooral tot uiting in onze omgang met gezelschapsdieren. Ze worden voor dezelfde ziekten als mensen behandeld, tot aan kankergevallen toe. Verjaardagen van huisdieren worden gevierd met cadeautjes, we kleden ze aan, er worden hondenhuwelijken voltrokken. Bij planten en bomen is de vermenselijking duidelijk terug te zien in onze woordkeus. Neem bijvoorbeeld het boek 'Het verborgen leven van bomen' (2016) van Peter Wohlleben."

In dit boek over de vaardigheden van bomen gaat Wohlleben onder andere in op de 'emoties' en 'gevoelens' van bomen. Het werd een bestseller en is in 27 talen vertaald. "Wohlleben noemt jonge bomen 'boomkinderen'. Hij spreekt over de 'strenge opvoeding' van hun 'boommoeders', die met hun kronen maar beperkt zonlicht doorlaten en zo voorkomen dat jonge bomen te snel groeien. De moederbomen voorzien de jonge bomen van voedingsstoffen. Je zou volgens Wohlleben ook kunnen zeggen: 'boombaby's krijgen de borst'. Daaraan zie je dat er niet alleen sprake is van vermenselijking, maar ook van verkleuterling van de natuur. Dat zie je bij huisdieren overigens ook: uit verschillende onderzoeken blijkt dat ze in het gezin meestal een kinderroel vervullen."

Toen Jozef Keulartz (1947) twee weken geleden een wandeling maakte, trof hij in het groen opeens Oom Frits aan, een

oude zomereik op landgoed Verwolde in Laren. "Volgens het bordje eraan is hij altijd in voor een goed gesprek", lacht Keulartz, emeritus-hoogleraar milieufilosofie aan de Radboud Universiteit.

Dit soort legendes kan Keulartz waarderen: "Ze zijn heel gemakkelijk en onschuldig". Maar over het vermenselijken van de natuur is hij lang niet altijd te spreken. "Ik zie steeds vaker de tendens om aan dieren en planten menselijke eigenschappen toe te schrijven. En dat kan heel kwalijk uitpakken." In zijn boek 'Boommensen', dat morgen verschijnt, gaat hij in op het nut en nadeel van het humaniseren van de natuur.